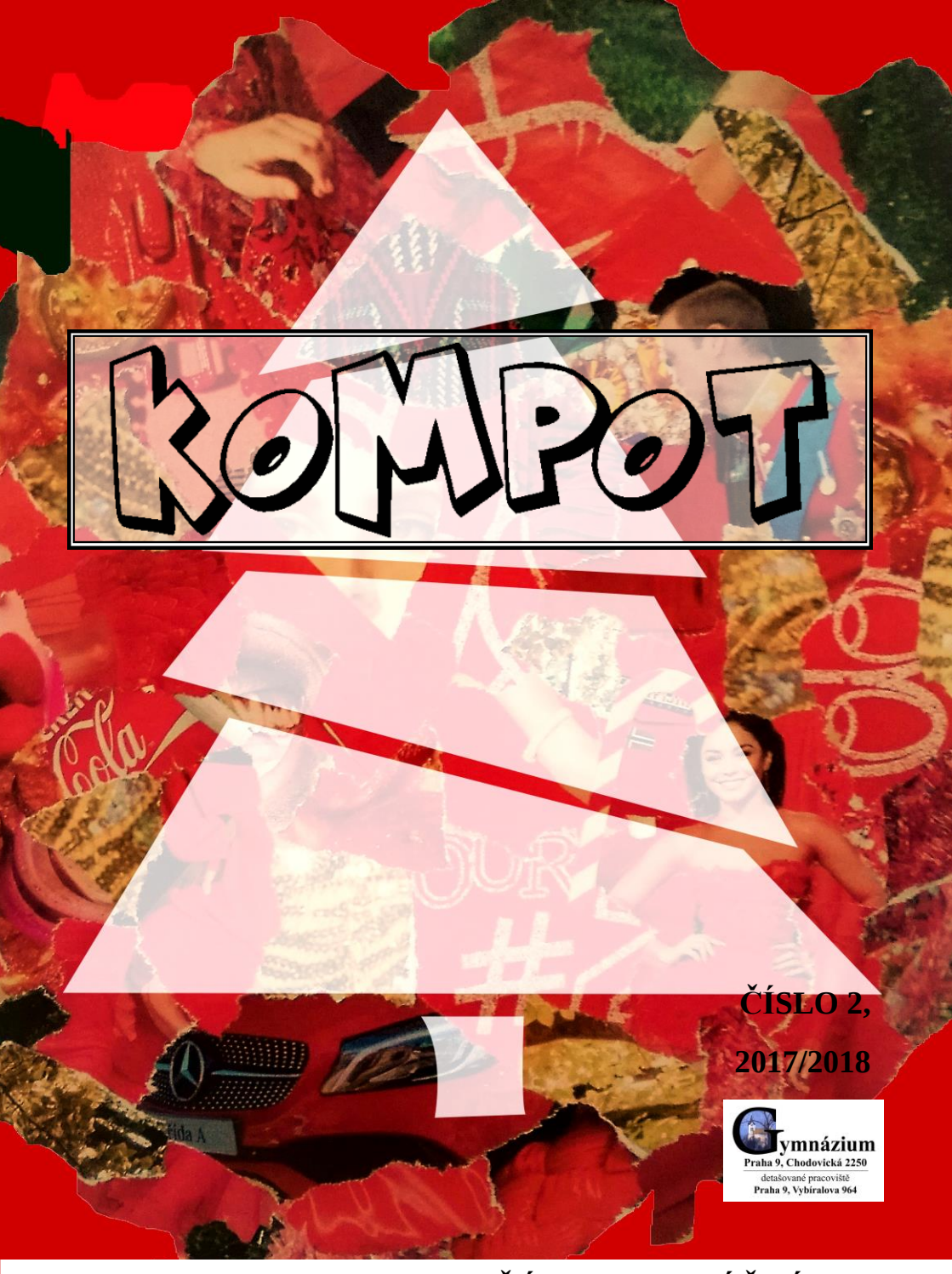

KOMPOT

ČÍSLO 2,

2017/2018

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

KOMPOT VARUJE: NEPOŘÁDEK PO MLÉČNÝCH VÝROBCÍCH ŠKODÍ VÁM I LIDEM VE VAŠEM OKOLÍ.

Úvodník

Třikrát hurá, právě držíte v ruce vánoční Kompot. Jedná se o poslední číslo v roce, takže je načase trochu bilancovat... A já si myslím, že jsme to všechno letos zavařili docela dobře. Takže si teď můžeme zaslouženě užívat vánoční pohodu (nebo nepohodu? shánění dárků na poslední chvíli v přecpaných obchodech je moje každoroční oblíbená disciplína ☐). Stejně pro mě ale prosinec zůstává jedním z nejoblíbenějších měsíců! Tak si toho vánočního kouzla taky užívejte. My v redakci vám přejeme spoustu voňavého cukroví, krásné svátky a dostatek času pro načerpání energie do nového roku a samozřejmě taky do zkouškového období.

Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, septima A

Redaktoři:

Prima A: Natálie Přindová,

Sekunda A: Aneta Kořenková,

Tercie B: Michaela Bláhová, Helena Mikysková, Barbora Pěkná, Hugo Stezka, Jan Uma, Radek Zábal,

Kvinta A: Matěj Čumpelík, Eliška Volencová.

Autorka obálky: Anna Šrytrová, septima A

Obsah

Adventní zájezd do Salzburgu 3

Studeňták očima primy… 4

…a očima septimy! 4

První kolo Studentských prezidentských voleb .. 6

Modrý den..... 7

Fokus Václava Moravce 8

Florbalový turnaj 9

Kolová 10

Mikulášská laťka..... 11

2. část: Rozhovor s bývalou šéfredaktorkou Kompotu Hanou Lukášovou o jejím studijním pobytu v Americe 11

Výběr z detašáku: Rozhovor s Mgr. Lubošem Vinohradníkem 13

ADVENTNÍ ZÁJEZD DO SALZBURGU

Jedna z věcí, které mám na naší škole opravdu ráda, jsou právě často organizované zahraniční zájezdy. Ten adventní patří ke klasice a za ty roky, co zde studuji, se stal nedílnou součástí mého předvánočního období.

Letos jsme se vydali do Salzburgu, malebného rakouského města. Museli jsme si trochu přivstat – sraz byl už po páté hodině ráno. Menší spánkový deficit je ale přiměřená cena za zážitky, kterou je každý správný dobrodruh a cestovatel ochoten zaplatit ☐.

Cesta utekla jako nic a za chvíli už jsme vystupovali v centru Salzburgu. Hned na úvod nás přivítal asi nejtypičtější výjev tohoto města – silueta hradní pevnosti tyčící se vysoko nad okolními domy. Prošli jsme si historickou část, navštívili několik tamních kostelů a zavítali také na nákupní třídu. Ze všech koutů na nás v jednom kuse blikala světýlka a nejrůznější vánoční dekorace, ulice i obchody se už zkrátka převlékly do svátečního.

Nezbývalo už než přejít k nejočekávanější části programu, tedy k vánočním trhům! Kdo by tuhle přehlídku dokonalého kouzla Vánoc neměl rád? Ze stánků znějí koledy, všude voní tradiční horký punč a takové jahody v čokoládě, to je teprve pravá pohádka!

Nepochybuji o tom, že si všichni zúčastnění zájezd užili, já aspoň určitě. Tak zase za rok! ☐

Eliška Volencová

STUDEŇTÁK OČIMA PRIMY…

Ve čtvrtek 16. listopadu se u nás na škole jako každoročně uskutečnil Studentský den. Tento rok ho připravovala opět septima. S pomocí jejich třídní profesorky Benešové a dalších profesorů měli celý den dokonale přichystaný. Téma letošního dne bylo přežít na ostrově po ztroskotání letadla.

Celá škola byla rozdělena do skupin a ty chodily do tříd, kde plnily různé úkoly. Třídy byly upraveny tak, aby to vypadalo, že se nacházíme na různých místech Země. Každá skupina si také vymyslela svůj vlastní tanec, který všichni na konci dne předvedli ostatním.

Vítězný tým ještě dostal za odměnu sladkosti a jako jediný na ostrově přežil. Všichni si Studentský den určitě moc užili stejně jako já. Už se těším zase za rok na další určitě super Studentský den. ☐

Natálie Přindová

…A OČIMA SEPTIMY!

Říká se, že ze střední školy má člověk ty nejhezčí vzpomínky. Občas o tom pochybuji, hlavně když sedím do noci nad učením, protože mám druhý den psát několik testů, odevzdávat spoustu úkolů a přednést prezentaci, kterou jsem ještě nezačala ani připravovat. No a co teprve, když píšeme pololetní práce, to mám pak opravdu pocit, že se z toho zblázním. Ale bude hůř. Dokud je moje starost pouze škola a sport, tak mám vlastně bezstarostný život a stěžuju si pouze z recese. Abych to ale nebrala černobíle, učivo je většinou zajímavé, a hlavně jsou ve škole akce, na které se opravdu těším – Poslední zvonění, výlety, zajímavé přednášky, či právě Studentský den.

U nás ve škole probíhá Studentský den ve veselém duchu. Každý rok jsem se těšila, co na nás septimáni vymyslí a jaké úkoly budeme plnit. Sedm let uteklo jako voda a zorganizování Studentského dne letos padlo právě na nás.

Před samotným Studentským dnem jsme museli vyřídit spoustu věcí. Vymyslet příběh, formu a průběh celého dne, domluvit vše s vedením školy, nakoupit občerstvení a potřeby, rozdělit studenty i profesory do skupin. Díky panu profesoru Kohouškovi, který tu s námi byl, jsme měli možnost být ve škole přes noc a vše připravit. Připravili jsme všechny třídy, přenesli snad všechny rostliny z celé školy tam, kam se hodily, vyvěsili všechny plakáty, vyzdobili třídy a namalovali obrázky. Trvalo to ale tak dlouho, že jsme ani nešli spát, takže jsme jen asi hodinku odpočívali a šli se obléct do našich kostýmů.

V 7 ráno se škola proměnila v Letiště Karla Beneše. Studenti všech ročníků dostali před vstupem do haly svou letenku a vyčkávali, až bude oznámen „boarding“ – nástup do letadla. V mezičase si pasažéři mohli koupit občerstvení v „duty free shopu“, neboli bezcelním obchodě a sledovat svůj let na velkém panelu odletů. V 8 hodin se již všichni přesunuli k Terminálu 3, kde prošli bezpečnostním rámem, ukázali letenku a nastoupili do letadla. V letadle, tedy v tělocvičně, usazovali letušky pasažéry na svá místa a zanedlouho letadlo společnosti Benysairlines vzlétlo. Bohužel se ale objevila porucha a letadlo muselo nouzově přistát v Indickém oceánu. Od kapitána se pasažéři dozvěděli, že nedaleko odtud je ostrov, na kterém se mohou zachránit. Onen ostrov ale obývají domorodci, jejichž přízeň lehké si získat. Pasažéři tedy musí tvořit kmeny a obejít celý ostrov, kde budou plnit úkoly domorodců a večer předstoupí před kmenovou radu, kde se dozví, který kmen bude jako jediný zachráněn. Studenti se tedy po skupinkách vydali zpět do haly, kde v rámci hry odevzdali své mobilní telefony, neboť na ostrově není signál. Následně každý kmen dostal svou pochodeň a vytvořil si šátky podle barvy své skupiny. Poté se vydali na svou cestu. Museli projít pouští a bojovat o vodu, v džungli plné rostlin se učili ošetřovat si zranění, na pláži prozkoumávali moře, na horách si hledali cestu při sněžné vánici a na jednu hodinu se vydali ven, kde hledali schovaný kód, aby mohli na konci dne získat zpět své mobilní telefony. Na konci dne se všichni sešli v tělocvičně na kmenové radě, kde domorodci (septimáni) rozhodli, který kmen přežije.

Tímto Studentský den skončil. Ne pro nás, ale pro ostatní studenty. My se okamžitě vrhli na uklízení a poměrně rychle jsme vše uvedli do původního stavu. Den utekl jako voda, a my jsme najednou seděli všichni na chodbě,

a uvědomili si, že je to celé za námi. Všechna ta snaha a příprava, samotná hra, celé to uteklo strašně rychle. Z posledních sil jsme došli domů a těšili se, až dospíme ten spánkový deficit, neboť jsme byli asi 32 hodin na nohou. Do postelí jsme ale ulehli spokojení, že jsme to zvládli, že to je za námi, že se vše povedlo. Doufám, že si Studentský den stejně jako my užil i zbytek studentů, a už se těším, co si pro nás příští rok přichystá letošní sexta.

Natálie Hrbková, septima A

PRVNÍ KOLO STUDENTSKÝCH PREZIDENTSKÝCH VOLEB

Ve spolupráci s Jedním světem na školách (JSNŠ) se poprvé na naší škole uskutečnily Studentské volby. Na prosinec letošního roku vyšly volby prezidentské. Systém studentských voleb se nijak neliší od voleb skutečných.

První kolo Studentských prezidentských voleb proběhlo ve středu 13. prosince 2017. Na hlasovací lístek se podle podmínek, určených zákonem, akreditovalo 9 kandidátů.

218 volebně způsobilých studentů se voleb zúčastnilo 144 z nich, volební účast na našem gymnázium tedy odpovídá 66 %, což je více, než kolik bylo v posledních volbách do PS Parlamentu ČR. V hlavní budově gymnázia byla volební účast
68 %, naopak na detašovaném 64 %. Volba byla umožněna i studentům kvint, kteří v době voleb trávili na lyžařském kurzu v rakouském Tauplitzu.

Volby na našem gymnázium vyhrál kandidát s přiděleným číslem 1 – Jiří Drahoš – s celkovými 45,98 %. Příčku za ním obsadil kandidát s číslem 4 – Marek Hilšer – 21,16 %. Na třetím místě skončil Pavel Fischer s 8,75 %. Nynější prezident Zeman obsadil společně s Michalem Horáčkem shodně 4. místo, přesně 7,29 %.

Vzhledem k výsledkům voleb u nás na gymnáziu můžeme tedy dost pravděpodobně očekávat i druhé kolo studentských voleb v polovině ledna.

Matěj Čumpelík

Modrý den

V pátek 24. listopadu proběhl modrý den. Všichni studenti i profesoři se oblékli do modré kvůli stmelení školy. Společně jsme se vyfotili v tělocvičně i ve třídách. Toto obohacení školního života, které vymyslel parlament, se mi líbí. Těším se na nějaké další podobné dny a sama za sebe bych si přála, aby to byl den pyžamový.

Helena Mikysková

Beseda s Janem Rumlem v rámci přednáškového cyklu Příběhy bezpráví

Jan Ruml, bývalý ministr vnitra České republiky, politik a aktivista za lidská práva, navštívil dne 20. listopadu tohoto roku naši školu Gymnázium Chodovická a účastnil se besedy s maturitními ročníky 2018.

V prvních minutách byl puštěn krátký dokumentární film, v němž samotný pan Ruml vystupoval. Dokument z cyklu Ženy Charty 77 zabývající se příběhem Ziny Freundové nám ukázal, jaké těžkosti mohly nastat podpisem Charty, např. výslechy, vězení, emigrace apod.

Poté následoval samotný výklad pana Rumla, v němž se snažil nastínit a přiblížit skutečnosti před listopadovou revolucí 1989 jak z hlediska politiky, tak z pohledu běžných občanů.

Většina lidí, kteří podpořili Chartu 77, byla všemi možnými způsoby postihována, ať už se jednalo o omezení činnosti nebo svobody, či jiným způsobem.

Pan Ruml musel opustit svou práci a stal se dokonce i dojičem krav. Časem se velmi významně podílel na činnosti Charty, například převozem zakázané literatury, za což byl asi rok vězněn.

Po revoluci byl aktivním politikem, stal se ministrem vnitra a řešil otázku komunistů v úřadech.

Následovaly dotazy posluchačů, mezi kterými se ozval i dotaz na pohled Jana Rumla na dnešní politiku a nedávné volby do parlamentu. Poté dodal, s mírnou nadějí v hlase, abychom přemýšleli o politice, chodili k volbám a snažili se o účast na vedení tohoto státu.

Klára Hoznauerová, oktáva A

Fokus Václava Moravce

V listopadu dostalo naše gymnázium nabídku účastnit se jako publikum v novém diskuzním pořadu Václava Moravce. Tuto příležitost si studenti vyššího ročníku gymnázia nenechali ujít, a o akci byl velký zájem.

Dne 14. listopadu se zájemci sešli před sedmou hodinou v Holešovické Továrně, kde natáčení živého přenosu České televize probíhalo. Spolu s námi zde byli ještě studenti dvou dalších středních škol a studenti jedné z fakult Karlovy univerzity. S jistotou ale lze říci, že studentů našeho gymnázia zde bylo nejvíce.

Po příchodu jsme byli usazeni a poučeni o základních pravidlech živého vysílání. Od osmi hodin začal živý přenos na téma Budoucnost kapitalismu. Hosty zde byli biolog a filozof Stanislav Komárek, zpěvačka Tonya Graves, ústavní právník Jan Kysela, filozof Josef Šmajs, ekonom Miroslav Singer a enviromentalistka Soňa Jonášová.

Po skončení natáčení jsme měli možnost prohodit pár slov s panem Moravcem, který v nás všech zanechal pozitivní dojem a působil na nás velmi sympaticky. Při této příležitosti si naše třída nenechala ujít ani pořízení fotografie s panem Moravcem na památku.

I díky tomu, že se nám natáčení líbilo, jsme s radostí uvítali zprávu, že pan Moravec ještě před Vánoci navštíví naše gymnázium. Na tuto návštěvu se velmi těšíme a doufáme, že ze setkání s panem Moravcem budeme mít nejméně takový zážitek jako minule.

Johanka Bruothová, septima A

FLORBALOVÝ TURNAJ

V naší společné tělocvičně se sportovní školou se 9.11.2017 konalo obvodní kolo ve florbale starších žáků (tercie-kvarta). Naše škola se pod vedením Mgr. Tomáše Dvořáka a kapitána Matěje Čipery zúčastnila skupiny A, do které se přihlásilo 5 škol a postupovaly pouze první dvě.

Turnaj byl velice náročný, začali jsme nejtěžším zápasem proti sportovce, v kterém jsme kupodivu obdrželi jen 4 góly, což nás povzbudilo.

Do dalšího zápasu jsme šli s dobrým pocitem, i protože nás čekal "outsider" skupiny, ZŠ Hloubětínská, vyhráli jsme 6:2.

Šance na postup nám zkomplikovala škola Bratří Venclíků, se kterou se nám zápas vůbec nepovedl. Bohužel jsme prohráli 6:2, i když jsme po celý zápas drželi míček častěji, než soupeř.

Do posledního zápasu jsme šli s tím, že už nepostoupíme, ale i tak jsme do něj dali všechno, co šlo, a velmi silného soupeře ZŠ Ratibořickou porazili 3:2. Byly to neskutečné nervy, v prvním poločase jsme vstřelili 2 góly, ale v druhém soupeř srovnal na 2:2. V poslední minutě se toho odehrálo strašně moc. Nejdříve obránce z tercie dal 3. gól, při kterém byl navíc faulován, poté se ten samý hráč pohádal s rozhodčím a byl vyloučen na jednu trestnou minutu kvůli

zalehnutí míčku v brankovišti. Zabránil tak srovnání stavu, a proto měl soupeř výhodu trestného střílení, které naštěstí neproměnil. Celému našemu týmu se ulevilo a přežil v oslabení poslední vteřiny zápasu.

I když to na postup nestačilo, moc jsme se snažili. Skončili jsme se stejným počtem bodů jako postupující tým, ale měli jsme horší skóre, a to rozhodlo.

Chtěli bychom hlavně poděkovat panu profesoru Dvořákovi za přihlášení do turnaje, ale také bývalé profesorce paní Kabátové, která s námi trávila celý turnaj a klidnila naše emoce.

Jan Uma, Radek Zábal

KOLOVÁ

Kolová není tak úplně obvyklý typ sportu. Kolová je fotbal, který se hraje na kole. Zápas probíhá v tělocvičně s dvěma vysokými brankami a se speciálním míčem, který váží přibližně 1,5 kg. K hraní kolové je potřeba speciální kolo, které je úplně odlišné od normálních kol, která známe. Má úzká kola s galuskou, na nichž je hliníkový rám. Sedlo je protáhlé dozadu a při hraní se nepoužívá. Řídítka nejsou rovná do stran, jak je tomu u normálních kol, ale míří nahoru, takže se drží svisle. Kolo také nemá brzdy ani přehazovačku. Když se člověk na kole rozjede, šlapky se točí jako kola, takže když chce zabrzdit, musí dát nohy vodorovně a držet je, tím kolo zastaví.

Při hře se člověk nesmí dotknout nohou země, takže kolo je navržené tak, aby se na něm dalo stát na místě. Stačí dát jednu nohu dozadu (já dávám pravou) a tu druhou dopředu, poté už jen stačí stočit řídítka k té noze, která je vepředu a dát je do třísel. Samozřejmě to chce tréning a vůli, než se to podaří.

Když už to jde samo, musíte se naučit to samé, ale bez držení řídítek, jelikož v brance musíte chytat míče. To funguje tak, že se postavíte do brány a tu nohu, co máte vepředu, musíte mít směrem z branky. A poté již jen čekáte na protihráče. Až se vám bude snažit dát gól, tak se nakloníte rukama tam, kam poletí míč, nebo povyskočíte předním nebo zadním kolem, ale o tom už zase příště.

Hugo Stezka

MIKULÁŠSKÁ LAŤKA

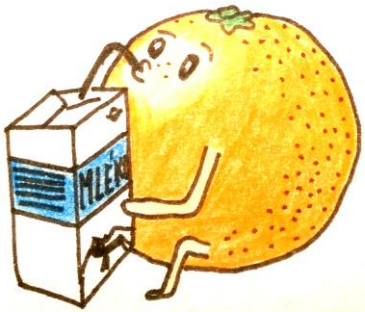

Dne 1.12. se jako každý rok konala Mikulášská laťka. Účastnilo se ji několik desítek závodníků i závodnic. Byly dvě kategorie – primy až tercie a kvarty až oktávy. Na prvním místě z prim až tercií se umístil Marek Sečkař z 2.A, na druhém místě Tomáš Liška z 2.A a na třetím místě Kuba Krejčíř z 3.B. Z vyšší kategorie se na prvním místě umístil Daniel Kousal z 5.A a na druhém místě Pavel Švejda z 5.A. Všem účastníkům gratulujeme a děkujeme za účast. Budeme se na vás těšit příští rok.

Jan Uma

2. ČÁST: ROZHOVOR S BÝVALOU ŠÉFREDAKTORKOU KOMPOTU HANOU LUKÁŠOVOU O JEJÍM STUDIJNÍM POBYTU V AMERICE

Jak jsi řešila finanční stránku studia? Měla jsi stipendium?

Do Ameriky se mi povedlo dostat přes výměnu z české školy. Takže jeden student jel za mě sem, já jsem jela tam a musela jsem si platit jen letenky, jídlo a víza. Jinak bych si musela vzít půjčku, kdybych tam jela na běžnou výměnu. Musela bych si vzít navíc studentskou a ty v Česku nejsou dobře vymyšlené a v Americe, když člověk jede na čtyři měsíce, tak ji úplně nechtějí dávat. Ale díky tomu, že tohle byla výměna jeden za jednoho a odpadlo školné a bydlení, tak to byla velká úspora.

Ve chvíli, kdy člověk vstoupí do systému amerických škol, tak zjistí, že mají strašnou spoustu stipendií, kterou ale moc nepropagují. Takže i tahle maličká škola pořádá každoročně soutěž o deset plných stipendií na celé čtyři roky, a to je to škola, která je dražší než Harvard. Oni zpravidla vyhlásí nějaké téma, loni to bylo třeba Změna, a ty pak na toto téma můžeš vytvořit třeba sochu, taneční představení, video, psát blog nebo napsat básničku a tohle jim tam pošleš. Oni tě pak na základě toho vyberou a pak tam chodíš čtyři roky zdarma.

Proč sis vybrala zrovna tuhle školu?

Byla to docela souhra okolností. Když jsem byla v Irsku, tak jsem se tam skamarádila s jednou Američankou, která je z Virginie. Před rokem a půl jsem se hlásila na školu ve Virginii a chtěla jsem tam být na loňský podzimní semestr. V den, na který mi napsali pohovor, jsem ale měla státnice. Takže já jsem tam šla, za dvě hodiny jsem měla státnice a už si ani nevzpomínám, co jsem jim tam říkala. Nakonec mi řekli, že když ještě nemám státnice, a tudíž nejsem přijatá na magisterské studium, tak mě nemůžou nikam poslat. Pak v létě mi ale poslali nabídku, že se uvolnilo tohle místo a jestli to nechci zkusit. Tak jsem byla v půlce října na pohovoru a na konci října mi řekli, že na začátku ledna letím.

Probíhá výuka v Americe stejně jako u nás formou přednáška a cvičení?

Výukový systém je tam ale úplně jiný. V Česku chodíš celý semestr na přednášky, a hlavně v oblasti sociálních věd nic moc neděláš. Občas napíšeš nějakou seminárku, něco musíš přečíst atd., ale známka ti vyplyne až ze zkoušky, kterou máš na konci. Ale v Americe je to spíš středoškolský systém, kde máš známky za docházku, práci v hodině, za průběžné úkoly, na konci sice pak napíšeš taky nějakou seminárku, ale nikdo tě tam nedusí půl hodiny na ústní zkoušce a nepokládá ti náhodné otázky.

Hodně podobné našemu cvičení je to, že si můžeš vymyslet svůj vlastní předmět. Dohodneš se s profesorem a máš předmět jen jeden na jednoho. Moje kamarádka si například řekla, že miluje Japonsko, a že by chtěla mít předmět o čaji. Tak se dohodla s profesorem, který učí japonské dějiny a vymysleli si spolu předmět o čaji. Schází se jednou týdně na dvě hodiny na čaj, čtou si o rituálech a má za to normálně kredity.

Chtěla by ses do zahraničí přestěhovat nebo o tom vůbec neuvažuješ?

Naopak, já bych chtěla. Mně se v části Ameriky, kde jsem byla, líbila i nátura lidí. Nikdo tam nezamyká vchodové dveře, protože ví, že se jim tam nikdo nevloupe, protože proč by to někdo dělal? Většina měst tam funguje na principu samosprávy – lidé, co tam

bydlí si odhlasují, do čeho chtějí, aby šly peníze. Jestli chtějí radši novou silnici nebo vybavení do školy, a to mi přijde fajn. Takže do Ameriky bych určitě chtěla – buď na Ph.D., anebo tam alespoň na chvíli bydlet, ale jenom tam pracovat a shánět si vízum je hrozně složité.

Zbavila ses stereotypů o Američanech?

Určitých stereotypů jsem se zbavila, to že jsou to tlustí, hlasití, smějící se lidé, co se cpou hranolky, tak to ani ve Vermontu nebyla pravda. Tam si dávají spíše záležet na tom, aby bylo všechno bio, vegetariánské a veganské. Mně se naopak líbilo, jak je tam na rozdíl od Česka kultura smíchaná, když jsme chodili do jídelny, tak jsme měli i tematická jídla. Jeden den jsme měli italská jídla a další den mexická. Na Američany jsem si vytvořila úplně jiný názor, než je ve filmech. Ve filmech jsou to lidé, co se s vámi hned dají do řeči a hodně pijí, ale to mi tak vůbec nepřišlo.

Eliška Volencová, Matěj Čumpelík, Matěj Mikyska

Výběr z detašáku: Rozhovor s Mgr. Lubošem Vinohradníkem

Hned za začátku mě nejvíce zajímá, jak to, že jste se stal zástupcem ředitelky?

To je spíše otázka na paní ředitelku, proč si mě vybrala.

Tak proč jste se na tento post hlásil?

Já jsem se nehlásil.

A jak to tedy proběhlo?

Oslovila mě paní ředitelka, jestli bych tuto práci nechtěl dělat. Proběhlo to tedy obráceně.

A proč jste řekl ano?

Chtěl jsem naši školu posunout dál. Děly se tu věci, s kterými úplně nesouhlasím, a které bych chtěl dělat jinak. Věděl jsem, že z pozice středního managementu toho mohu udělat více než z pozice řadového učitele.

Posouvá se škola tím směrem, který jste chtěl?

Já doufám, že ano. V novém přístupu jsem zajedno s paní ředitelkou. To byl asi hlavní důvod, proč

si vybrala mě. Máme velký názorový průnik toho, kterým směrem školu posouvat.

Máte vůči ředitelce nějaké výhrady?

Já když se s paní ředitelkou neshodnu, tak jí to povím během našich porad. Konečným rozhodnutím je nějaký konsenzus s tím, že hlavní slovo má vždycky paní ředitelka. Protože bere tu odpovědnost.

S jakou vizí jste šel do pozice zástupce ředitelky?

Chtěl jsem školu probudit, zvýšit množství aktivit. Modernější metody. Zvýšení mimoškolních akcí, návštěv. V tomto směru se poměrně daří.

Myslíte, že to studenti oceňují? Jedna věc je, že máte pozitivní zpětnou vazbu od učitelů, druhý je názor studentů.

Co se týče školství, tak tam je ten problém, že žáci mají ve své podstatě vždycky problém. Vždycky se najde někdo, kdo má s něčím problém.

Není to od vás předsudek? Co když studenti jen chtějí podávat konstruktivní kritiku?

Taky jsem byl žák.

Ale někteří to mohou myslet vážně.

Proto jsme zavedli školní parlament. Chtěli jsme slyšet váš názor. Záleží na zpětné vazbě.

Jaký náš požadavek už jste vyslechli a něco jste s tím udělali?

Tak třeba teď budete mít nově k dispozici mikrovlnku. A nové skříňky.

Baví vás školství? Vidíte v tom smysl?

Výhoda toho je, že komunikuji s lidmi, kteří ještě nemají utvořené pevné názory na všechno. Srší z nich energie, mohu s nimi diskutovat. Mnoho vyučujících od vás přebírá energií.

Jaký máte názor na české školství obecně?

Je mnoho věcí, které bych změnil. Proto jsem vzal toto místo. Chci být aktivní a chci aktivně měnit věci, které se mi nelíbí. Nechci být ten, který jenom někde sedí a říká „to se mi nelíbí, to se mi nelíbí“. Já chci aktivně vystupovat a nějakým způsobem to posouvat dál.

Myslíte, že z této pozice se vám to podaří? Když za vámi chodíme s nějakými připomínkami, často se odkazujete na minister-

stvo a že se musíte podřídit. Neměl byste vstoupit spíš do ministerstva?

Ne. My samozřejmě vytváříme podmínky k rozvoji vzdělanosti na naší škole a v naší spádové oblasti, ale také dáváme podněty na ministerstvo. I my se snažíme české školství měnit. Nemyslím si, že je vhodná cesta jít rovnou do politiky. Je potřeba načerpat nějaké zkušenosti.

Jakou pozici mají učitelé v celém systému školství? Mohou něco měnit?

Učitel může měnit metodu výuky, formu výuky, může měnit uspořádání díky rámcovému vzdělávacímu programu. Ale to, co si vy představujete pod pojmem vliv, to se jim opravdu nedostává.

Co jste studoval?

Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem. Byl jsem tam velmi spokojený. Až na jednu hroznou vzpomínku.

Kterou?

Byl jsem u zkoušky. Zrovna jsem si vytáhl téma, psal jsem na potítku. Vtom do místnosti přišel jiný profesor a zeptal se mého zkoušejícího: „Jdeš na oběd?“. Zkoušející profesor mi vzal papír, podíval se na něj a řekl: „To by stejně neprošlo, jdu na oběd,“ aniž bych cokoliv řekl.

Zkoušel jste s tím něco dělat? Stěžovat si?

Mnohdy bohužel platí, že kdo si stěžuje, ten si to ztěžuje. Raději jsem mlčel.

Co si myslíte o systému známkování? Mají podle vás dostatečnou výpovědní hodnotu?

Tak je česká společnost nastavená. Nemyslím si, že se od toho umíme oprostit. Všechny pokusy, co tu proběhly, neprošly. Finský model není přenositelný. Bavil jsem se s některými žáky, říkali, že by je to dostatečně nemotivovalo. Proč by se měli učit, když za to nebudou mít známku?

Takže si myslíte, že je nejlepší namemorovat se nějakou látku, pak jí vyklopit na papír a zase zapomenout?

Vadí mi, že známky jsou naprosto neporovnatelné. Jednička od jednoho učitele je jiná než jednička od jiného učitele.

Jste na pozici spokojený?

Jako učitel jsem byl spokojenější.

Linda Fribertová, sexta B

Foto:

Adventní zájezd do Salzburgu: Eliška Volencová

Studenťák: bývalý student Michal Kůrka

Modrý den: Lucka Stoupová, sexta A

Fokus Václava Moravce: Hedvika Nová, septima A

2. část: Rozhovor s bývalou šéfredaktorkou Kompotu Hanou Lukášovou o jejím studijním pobytu v Americe: Hana Lukášová

NAJDETE NÁS I NA:

HTTP://GYMNCHOD.CZ/SKOLNI-CASOPIS-KOMPOT/